

มาตรการตรวจคัดกรอง แยกกัก กันกัน หรือคุมไว้สังเกต
เพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคจากผู้เดินทางซึ่งมาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักร
กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

ตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๓ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคจากผู้เดินทางซึ่งมาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักร กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยข้อ ๔ ของแนวทางปฏิบัติดังกล่าว ได้กำหนดให้กรมควบคุมโรคในฐานะสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติสามารถกำหนดแนวทางปฏิบัติ มาตรการ หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือแนวทางการดำเนินการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นและความเหมาะสม เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดหรืออาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการได้อย่างทัน่วงที โดยมีมาตรการที่สำคัญ ดังนี้

๑. มาตรการในการดำเนินการ ณ ท้องที่นอกราชอาณาจักร (ประเทศต้นทาง)

๑.๑ มาตรการก่อนการเดินทาง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้มีการตรวจสอบจำนวนผู้เดินทางและชี้แจงแนวทางการปฏิบัติตัวก่อนเดินทางให้ผู้ที่จะประสงค์จะเดินทางเข้ามาในประเทศไทยให้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

(๒) ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่จำเป็นต้องใช้ประกอบการเดินทาง ได้แก่ แบบ Health quarantine ใบรับรองแพทย์ที่ออกให้ว่าไม่พบการติดเชื้อไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมงก่อนเดินทาง และไม่มีอาการป่วยในระยะเวลา ๑๔ วันที่ผ่านมา หรือเอกสารหลักฐานอื่นๆ เช่น เอกสารการทำประกันสุขภาพ

๑.๒ มาตรการตรวจคัดกรอง (Exit screening) และการดำเนินการบนพาหนะระหว่างเดินทาง ให้แจ้งต่อเจ้าของพาหนะ (สายการบิน) เพื่อให้ดำเนินการดังนี้

(๑) แจ้งมาตรการของประเทศไทยต่อผู้เดินทาง ทั้งขณะซื้อตั๋วโดยสาร และขณะ check in

(๒) ตรวจคัดกรองผู้โดยสารขาออก (Exit screening) โดยพิจารณาจากการมีไข้ (อุณหภูมิร่างกายตั้งแต่ ๓๗.๕ องศาเซลเซียสขึ้นไป) ร่วมกับมีอาการไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ หอบเหนื่อย อย่างหนึ่งอย่างใด หากผู้โดยสารมีอาการดังกล่าว ต้องไม่ยินยอมให้เดินทางต่อไป

(๓) การดำเนินการบนพาหนะระหว่างเดินทาง

(๓.๑) ลดการสัมผัสระหว่างพนักงานต้อนรับกับผู้โดยสารและระหว่างผู้โดยสารกับผู้โดยสารให้มากที่สุด เช่น จัดให้เดินทางกันอย่างน้อย ๑ เมตร

(๓.๒) จัดให้ผู้โดยสารนั่งห่างกันอย่างน้อย ๑ เมตร (หากสามารถจัดได้)

(๓.๓) แนะนำให้ทุกคนใส่หน้ากากอนามัย และกรอกเอกสารตามแบบ ต. ๘ ให้ครบถ้วน และตามความเป็นจริง

(๓.๔) หากระหว่างการเดินทางพบผู้มีอาการป่วยหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าป่วย เช่น มีไข้ ไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ หรือหอบเหนื่อย ให้บุคคลดังกล่าวใส่หน้ากากอนามัยและให้นั่งแยกจากผู้อื่นให้มากที่สุด อย่างน้อย ๒ เมตรขึ้นไป

(๓.๕) ดำเนินการอื่นใดตามมาตรฐานหรือตามท้องที่การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization: ICAO) กำหนด

๑.๓ การดำเนินการตามข้อ ๑.๑ และ ๑.๒ ข้างต้น ให้ดำเนินการร่วมกันระหว่างกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒. มาตรการในการดำเนินการภายในราชอาณาจักร

๒.๑ มาตรการตรวจคัดกรอง (Entry screening) ณ ช่องทางเข้าออกระหว่างประเทศ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) จัดให้พาหนะที่มาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรที่เป็นเขตติดโรคติดต่ออันตราย หรือพาหนะที่มาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการระบาดต่อเนื่อง (กรมควบคุมโรคประกาศไว้บนเว็บไซต์ของกรมควบคุมโรค โดยอ้างอิงจากรายงานขององค์การอนามัยโลก) จอด ณ สถานที่ที่กำหนด

(๒) ตรวจคัดกรองอาการ (Entry Screening) ที่ประตูทางออก ตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่กรมควบคุมโรคกำหนดโดยเคร่งครัด

(๓) ให้ผู้เดินทางทุกคนสแกน QR code หรือเข้าใช้ Link <https://bit.ly/๒TRMoKv> เพื่อให้สามารถใช้ระบบรายงานตัวและติดตามอาการที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด จนครบระยะเวลาตามที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ดำเนินการหรือออกคำสั่งให้แยกกัก กักกัน หรือคุมไว้สังเกต แล้วแต่กรณี หรือในระหว่างที่อยู่ในประเทศไทย แล้วแต่ว่าระยะเวลาใดจะเร็วกว่ากัน

(๔) ให้จำแนกผู้เดินทางเป็น ๒ กลุ่ม โดยให้ดำเนินการดังนี้ (รายละเอียดการดำเนินการตามภาคผนวก ๑)

กลุ่มที่ ๑ ผู้เดินทางที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยพิจารณาจากการมีอาการเข้าเกณฑ์สอบสวนโรค (Patient under Investigation; PUI) ตามที่กรมควบคุมโรคกำหนด ให้ส่งตัวบุคคลดังกล่าวไปยังสถานพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เพื่อเข้ารับการตรวจ รักษา รับการชันสูตรทางการแพทย์ แยกกักหรือกักกันตามสมควรแก่กรณี

กลุ่มที่ ๒ ผู้เดินทางที่ไม่เป็นหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้มีแยกกลุ่มผู้เดินทางคนไทยและกลุ่มผู้เดินทางคนต่างด้าวเพื่อดำเนินการตามข้อ ๒.๒ ต่อไป

(๕) การดำเนินการตาม (๑) - (๔) ข้างต้น ให้ดำเนินการร่วมกันระหว่างกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ มาตรการสำหรับผู้เดินทางที่ไม่เป็นหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (กลุ่มที่ ๒) ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีผู้เดินทางที่มาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรซึ่งเป็นเขตติดโรคติดต่ออันตราย ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ พิจารณาดำเนินการหรือออกคำสั่งตามมาตรา ๔๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้กักกันบุคคลดังกล่าวไว้ ณ สถานที่ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนด โดยให้พิจารณาเป็น ๒ กรณี คือ กรณีเป็นคนต่างด้าว

ให้กักกัน ...

ให้กักกัน ณ ที่พักอาศัยหรือโรงแรมที่กำหนดไว้ กรณีเป็นคนไทย ให้กักกัน ณ ที่พักหรือที่พักอาศัยตามภูมิลำเนาของบุคคลนั้น เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๔ วันจนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย โดยห้ามบุคคลดังกล่าวออกจากสถานที่ที่กำหนดเด็ดขาด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ และตลอดระยะเวลาที่บุคคลดังกล่าวถูกกักกัน ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่โดยเคร่งครัด ทั้งนี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเฝ้าระวังมิให้บุคคลดังกล่าวออกจากสถานที่ที่กำหนดและติดตามอาการอย่างใกล้ชิด (รายละเอียดการดำเนินการตามภาคผนวก ๒)

(๒) กรณีผู้เดินทางที่มาจากท้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการระบาดต่อเนื่อง (กรมควบคุมโรคประกาศไว้บนเว็บไซต์ของกรมควบคุมโรค โดยอ้างอิงจากรายงานขององค์การอนามัยโลก) ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศแจ้งไปยังเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ เพื่อพิจารณาดำเนินการหรือออกคำสั่งตามมาตรา ๓๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้บุคคลดังกล่าวถูกคุมไว้สังเกต เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๔ วันจนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย โดยให้อยู่ในที่พำนักหรือที่พักอาศัยของตนเอง และอาจอนุญาตให้ไปในบางสถานที่ที่จำเป็นได้ ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อโดยเคร่งครัด เช่น ใส่หน้ากากอนามัยตลอดเวลาที่ออกไปนอกที่พำนักหรือที่พักอาศัย ไม่ใกล้ชิดหรือคลุกคลีกับผู้อื่น หรือมีเงื่อนไขว่าเมื่อไปถึงท้องที่ใดที่กำหนดไว้ ต้องสามารถแสดงตัวต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้ และตลอดระยะเวลาที่บุคคลดังกล่าวถูกคุมไว้สังเกต ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเฝ้าระวังมิให้บุคคลดังกล่าวไปในสถานที่ที่ไม่ได้รับอนุญาตและติดตามอาการอย่างใกล้ชิด

๒.๓ มาตรการสำหรับการดำเนินการในเขตพื้นที่จังหวัด/เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร (รายละเอียดการดำเนินการตามภาคผนวก ๓)

(๑) การกำหนดสถานที่และการนำตัวผู้เดินทางจากช่องทางเข้าออกระหว่างประเทศไปยังสถานที่ตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนด ให้ดำเนินการร่วมกันโดยกระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๒) ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ตรวจสอบและติดตามอาการโดยให้มีการบันทึกข้อมูลในระบบรายงานการติดตามอาการบุคคลดังกล่าวทุกวัน และให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อและปฏิบัติตัวขณะที่ถูกกักกันตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่แนบมาพร้อมนี้โดยเคร่งครัด

(๓) กรณีพบผู้ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนกฎหมาย ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๔ ตามสมควรแก่กรณี ตลอดจนให้พิจารณานำมาตรการหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้ดำเนินการอย่างเต็มที่ เพื่อมิให้มีการแพร่ของโรคเกิดขึ้นในพื้นที่

ภาคผนวก ๑

การจำแนกการคัดกรอง เพื่อแยกกัก กันกัน คุ่มไว้สังเกต ผู้เดินทางเข้าประเทศไทย

จำแนกผู้เดินทางเข้าประเทศ แบ่งเป็น ๒ กลุ่มตามอาการป่วย ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ผู้เดินทางที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยพิจารณาจากการมีอาการเข้าเกณฑ์สอบสวนโรค (Patient under Investigation; PUI) ตามที่กรมควบคุมโรคกำหนด (พิจารณาจากการมีอุณหภูมิร่างกายตั้งแต่ ๓๗.๕ องศาเซลเซียสขึ้นไป ร่วมกับอาการอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น มีอาการไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ หอบเหนื่อย) ให้ส่งตัวบุคคลดังกล่าวไปยังสถานพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เพื่อเข้ารับการตรวจ รักษา รับการชันสูตรทางการแพทย์ แยกกักหรือกักกันตามสมควรแก่กรณี

กลุ่มที่ ๒ ผู้เดินทางที่ไม่เข้าเกณฑ์สอบสวนโรค (Patient under Investigation; PUI) แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

๑. ผู้เดินทางจากเขตติดโรคติดต่ออันตราย ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ท้องที่นอกราชอาณาจักรที่เป็นเขตติดโรคติดต่ออันตราย กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้แก่ สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea) สาธารณรัฐประชาชนจีน (People's Republic of China) รวมถึงเขตบริหารพิเศษมาเก๊า (Macao) และเขตบริหารพิเศษฮ่องกง (Hong Kong) สาธารณรัฐอิตาลี (Italian Republic) และสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน (Islamic Republic of Iran)

ให้มีการกักกัน กำหนดเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๔ วันจนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย โดยห้ามออกจากที่พักเด็ดขาด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ และตลอดระยะเวลาที่บุคคลดังกล่าวถูกกักกัน ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่โดยเคร่งครัด ทั้งนี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเฝ้าระวังมิให้บุคคลดังกล่าวออกจากที่พักและติดตามอาการอย่างใกล้ชิด แยกได้ ดังนี้

1. กรณีเป็นคนต่างด้าว ให้กักกัน ณ ที่พักอาศัยหรือโรงแรมที่กำหนดไว้
2. กรณีเป็นคนไทย ให้กักกัน ณ ที่พักหรือที่พักอาศัยตามภูมิลำเนาของบุคคลนั้น

๒. ผู้เดินทางจากพื้นที่ระบาดต่อเนื่อง (ตามที่กรมควบคุมโรคประกาศบนเว็บไซต์) เช่น ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ได้แก่ ไต้หวัน (Taiwan) สาธารณรัฐสิงคโปร์ (Republic of Singapore) ญี่ปุ่น (Japan) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Federal Republic of Germany) สาธารณรัฐฝรั่งเศส (French Republic) และ ราชอาณาจักรสเปน

ให้มีการคุมไว้สังเกต ณ ที่พักอาศัย โดยมีเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือผู้ได้รับมอบหมายในพื้นที่ ดำเนินการเฝ้าระวังและติดตามอาการ พร้อมสนับสนุนการดำเนินงานโดยหน่วยงานในระดับอำเภอ และระดับตำบลทุกหน่วยงาน

๓. ผู้เดินทางจากพื้นที่อื่นๆ ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำในการหลีกเลี่ยงที่ชุมชน และดูแลสุขภาพตนเอง

ตาราง การกำหนดมาตรการดำเนินการในแต่ละประเภทผู้เดินทาง

ประเภทผู้เดินทาง	มาตรการ	สถานที่
๑. ผู้เดินทางจากเขตติดโรคติดต่ออันตราย ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข	กักกันไม่น้อยกว่า 14 วัน อย่างเคร่งครัด	- คนต่างด้าว ให้กักกัน ณ ที่พักอาศัยหรือโรงแรมที่กำหนดไว้ - คนไทย ให้กักกัน ณ ที่พักหรือที่พักอาศัยตามภูมิลำเนาของบุคคลนั้น
๒. ผู้เดินทางจากพื้นที่ระบาดต่อเนื่อง (ตามที่กรมควบคุมโรคประกาศบนเว็บไซต์)	คุมไว้สังเกตไม่น้อยกว่า 14 วัน	อยู่ในที่พักของตนเอง อาจอนุญาตให้ไปในบางสถานที่ที่จำเป็นได้
๓. ผู้เดินทางจากพื้นที่อื่นๆ	ดูแลสุขภาพตามปกติ หลีกเลี่ยงที่แออัด	ไม่กำหนด

ภาคผนวก ๒

แนวทางการกักกันในสถานที่ควบคุมเป็นที่พักอาศัย (Home Quarantine) กรณีเดินทางกลับจากพื้นที่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

การกักกันในที่พักอาศัยเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่บุคคลที่เดินทางมาจากประเทศที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งจัดว่าเป็นผู้ที่มีโอกาสติดเชื้อ ให้สามารถพักอาศัยในสถานที่ที่มีความคุ้นเคย ทั้งยังเป็นการตัดโอกาสในการแพร่เชื้อกรณีที่เกิดโรคมา ประเด็นสำคัญของการกักกันในที่พักอาศัยคือ สร้างความเข้าใจให้กับผู้ที่ถูกกักกันถึงวัตถุประสงค์ของการกักกันคือ การเฝ้าระวังอาการป่วยให้มีการตรวจจับเร็วที่สุด และป้องกันการแพร่โรคไปสู่สมาชิกในครัวเรือนและบุคคลอื่น ทั้งยังสามารถรับบริการตรวจรักษาได้อย่างรวดเร็วในกรณีที่เจ็บป่วย ดังนั้น ผู้ถูกกักกันและสมาชิกในครัวเรือนต้องปฏิบัติตามแนวทางต่อไปนี้

๑. การเตรียมการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ดังนี้

- ๑) เตรียมอุปกรณ์ ได้แก่ แบบรายงานอาการ ปะรุธ สบู่ หรือ แอลกอฮอล์เจล หน้ากากอนามัย เพื่อมอบให้ผู้ถูกกักกัน
- ๒) ประเมินสภาพบ้าน และเตรียมสิ่งแวดล้อมในบ้านของผู้ถูกกักกัน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะสามารถกักกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ถูกกักกันสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข เนื่องจากต้องกักกันอย่างน้อย ๑๔ วัน
- ๓) อธิบายวัตถุประสงค์ ความจำเป็นในการกักกัน ขั้นตอน การปฏิบัติตัวทั้งผู้ถูกกักกันและสมาชิกในบ้าน
- ๔) กำกับติดตามอาการ และบันทึกในรายงาน เป็นประจำทุกวัน
- ๕) ประสานการส่งต่ออย่างเหมาะสม กรณีผู้ถูกกักกันมีอาการป่วย

ทั้งนี้ เจ้าพนักงานฯ ควรมีช่องทางให้ผู้ถูกกักกันและครอบครัวสามารถติดต่อขอข้อมูล ข้อเสนอแนะ หรือความช่วยเหลือต่างๆ ได้โดยสะดวก เช่น การติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ (๒๔ ชั่วโมง) หรือช่องทางอื่นๆ

๒. การปฏิบัติตัวระหว่างการกักกัน กรณีไว้สังเกต ณ ที่พักอาศัย ทั้งนี้มีเป้าหมาย คือ ป้องกันการแพร่เชื้อไปสู่คนในครอบครัวควรปฏิบัติ ดังนี้

- ๑) ผู้ถูกกักกันต้องไม่ออกจากที่พักอาศัยเป็นเวลาอย่างน้อย ๑๔ วัน นับจากวันเดินทางมาจากพื้นที่ระบาด ซึ่งหมายความว่า ผู้ถูกกักกันจะต้องหยุดเรียน หยุดงาน และไม่เดินทางออกนอกบ้านเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม
- ๒) รับประทานอาหารแยกจากผู้อื่น โดยใช้ภาชนะ ช้อนส้อม และแก้วน้ำส่วนตัว
- ๓) ไม่ใช้ของใช้ส่วนตัว เช่น ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว ร่วมกับผู้อื่น
- ๔) ล้างมือบ่อยๆ ด้วยน้ำและสบู่อย่างน้อย ๒๐ วินาที กรณีไม่มีน้ำและสบู่ ให้ลูบมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้นอย่างน้อย ๗๐%
- ๕) สวมหน้ากากอนามัย และอยู่ห่างจากคนอื่นๆ ในบ้านประมาณ ๑-๒ เมตร หรืออย่างน้อยหนึ่งช่วงแขน
- ๖) หลีกเลี่ยงการใกล้ชิด พูดคุยกับบุคคลอื่นในที่พักอาศัย โดยเฉพาะผู้สูงอายุ ผู้ป่วยโรคเรื้อรังต่าง ๆ
- ๗) การทิ้งหน้ากากอนามัย ใช้วิธีใส่ถุงพลาสติกและปิดปากถุงให้สนิทก่อนทิ้งลงในถังขยะที่มีฝาปิดมิดชิด และทำความสะอาดมือด้วยแอลกอฮอล์เจล หรือน้ำและสบู่ทันที
- ๘) ปิดปากจมูกด้วยกระดาษทิชชูทุกครั้งเมื่อไอจาม โดยปิดถึงคาง แล้วทิ้งทิชชูลงในถุงพลาสติกและปิดปากถุงให้สนิทก่อนทิ้ง หรือ ใช้แขนเสื้อปิดปากจมูกเมื่อไอหรือจาม และทำความสะอาดมือด้วยแอลกอฮอล์เจล หรือน้ำและสบู่ทันที

- ๙) ทำความสะอาดบริเวณที่ผู้เดินทางพัก เช่น เตียง โต๊ะ บริเวณของใช้รอบๆ ตัว รวมถึงห้องน้ำ ด้วย น้ำยาฟอกขาว ๕% โซเดียมไฮโปคลอไรท์ (น้ำยาฟอกขาว ๑ ส่วนต่อน้ำสะอาด ๙๙ ส่วน)
- ๑๐) ทำความสะอาดเสื้อผ้า ผ้าปูเตียง ผ้าขนหนู ฯลฯ ด้วยสบู่หรือผงซักฟอกธรรมดาและน้ำ หรือซักผ้าด้วย น้ำร้อนที่อุณหภูมิ ๗๐-๙๐ °C

๓. วิธีการเฝ้าระวังอาการป่วยระหว่างการกักกัน คุณไว้สังเกต ณ ที่พักอาศัย และแนวทางปฏิบัติ

- ๑) ให้ผู้ถูกกักกันสังเกตอาการของตนเอง ดังนี้
- สังเกตอาการไข้ ไอ มีน้ำมูก หรือหายใจลำบาก ใจ
 - วัดอุณหภูมิร่างกายทุกวัน
 - บันทึกในรายงาน (เอกสาร หรือทางเว็บไซต์ ขึ้นอยู่กับข้อตกลงที่ทำไว้) เป็นประจำทุกวัน <https://203.157.41.145/CTCOVID/>
- ๒) หากพบอาการข้อใดข้อหนึ่ง หรือ อุณหภูมิร่างกายตั้งแต่ ๓๗.๕ องศาเซลเซียสขึ้นไป ให้แจ้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ หรือหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ทันที เพื่อให้การดูแลรักษาตามความเหมาะสมต่อไป
- ๓) เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ หรือหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ ติดตามอาการผู้ถูกกักกันในตอนเช้าของทุกวัน และบันทึกรายงาน รวมทั้งติดต่อประสานงานการส่งต่อกรณีพบว่ามีอาการป่วย

๔. การปฏิบัติตัวของผู้อยู่อาศัยร่วมบ้าน และการทำลายเชื้อในสิ่งแวดล้อมในบ้าน

- ๑) ทุกคนในบ้านควรล้างมือบ่อยครั้งที่สุด เพื่อลดการรับและแพร่เชื้อ โดยใช้น้ำและสบู่อย่างน้อย ๒๐ วินาที กรณีไม่มีน้ำและสบู่ ให้ลูบมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ความเข้มข้นอย่างน้อย ๗๐%
- ๒) เฝ้าระวังอาการเจ็บป่วยของผู้สัมผัสใกล้ชิดหรือสมาชิกในบ้าน ภายในระยะเวลา ๑๔ วัน หลังสัมผัสผู้ถูกกักกัน
- ๓) ควรนอนแยกห้องกับผู้ถูกกักกัน
- ๔) กรณีหลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารร่วมกันไม่ได้ ให้แยกสำรับ และนั่งห่างกันไม่น้อยกว่า ๑ เมตร
- ๕) ไม่ใช้ของใช้ส่วนตัว เช่น ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว แก้วน้ำ หลอดดูดน้ำ ร่วมกับผู้ถูกกักกัน
- ๖) หลีกเลี่ยงการใกล้ชิดในระยะ ๑ เมตร
- ๗) ทำความสะอาดบริเวณรอบที่พักของผู้ถูกกักกัน เช่น เตียง โต๊ะ บริเวณของใช้รอบๆ ตัว รวมถึงห้องน้ำ ด้วยน้ำยาฟอกขาว ๕% โซเดียมไฮโปคลอไรท์ (น้ำยาฟอกขาว ๑ ส่วนต่อน้ำสะอาด ๙๙ ส่วน)
- ๘) ทำความสะอาดเสื้อผ้า ผ้าปูเตียง ผ้าขนหนู ฯลฯ ด้วยสบู่หรือผงซักฟอกธรรมดาและน้ำ หรือซักผ้าด้วย น้ำร้อนที่อุณหภูมิ ๗๐-๙๐ °C
- ๙) หากมีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดห้องพักของผู้ถูกกักกัน เช่น แม่บ้าน ควรใส่ชุดป้องกันร่างกาย ได้แก่ หน้ากากอนามัย หมวกคลุมผม แว่นตากันลม ถุงมือยาว รองเท้าบูท และผ้ากันเปื้อนพลาสติก

มาตรการคัดกรอง แยกกัก กันกัน คุ่มไว้มั่งเกด ผู้เดินทางเข้าประเทศไทย ระดับพื้นที่

๑. การบริหารจัดการโดยใช้กลไกคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด ดังนี้

- ๑.๑. จัดประชุมคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด เพื่อเตรียมการรองรับการแยกกัก กันกัน คุ่มไว้มั่งเกด
- ๑.๒. จัดทำคำสั่งที่มดำเนนการคัดกรอง แยกกัก กันกัน คุ่มไว้มั่งเกด
 - ๑.๒.๑. ระดับอำเภอ โดยมีนายอำเภอเป็นประธาน และสาธารณสุขอำเภอเป็นเลขานุการ
 - ๑.๒.๒. ระดับตำบล โดยนายกเทศมนตรี หรือ นายกอบต. หรือกำนันเป็นประธาน เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นเลขานุการ โดยมี อสม. ผู้ใหญ่บ้านเป็นกรรมการ
 - ๑.๒.๓. จัดทำระบบรายงานคัดกรอง แยกกัก กันกัน คุ่มไว้มั่งเกดจากพื้นที่ มาระดับจังหวัด เพื่อรวบรวมให้ส่วนกลางตามแนวทาง
- ๑.๓. จัดทำแผนเผชิญเหตุ COVID-๑๙ ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ

๒. จัดทำแผนปฏิบัติการค้นหาคัดกรอง แยกกัก กันกัน คุ่มไว้มั่งเกด ระดับอำเภอ / ตำบล / หมู่บ้าน ดังนี้

- ๒.๑. จัดทีมค้นหาคัดกรอง โดยจัดตั้งทีมอาสา COVID-19 ระดับอำเภอและหมู่บ้าน
- 2.2. จัดทำฐานข้อมูลผู้เข้าข่ายสงสัย สัมผัสโรค COVID-19
- ๒.๓. จัดระบบรายงานข้อมูลให้ทีม CDCU และกรณีมีการส่งต่อผู้ป่วยไปโรงพยาบาลให้แจ้ง ผ่าน ๑๖๖๙ เมื่อมีอาการป่วย
- ๒.๔. จัดเตรียมแนวทางการดำเนินงาน (สถานที่ การบริหารจัดการ) กรณีมีผู้เดินทางมาจาก พื้นที่เขตติดโรค / พื้นที่ระบาดใกล้ชิดในพื้นที่เสี่ยง หรือมีการแยกกัก กรณีเป็นผู้ป่วย